Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 24. marca 1914.

Treść: (№ 68—70.) 68. Rozporządzenie, dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek państwowego Zarządu lasów i domenów w Galicyi, przez c. k. pocztową Kasę oszczędności. — 69. Rozporządzenie, dotyczące zmiany i uzupełnienia rozporządzenia z dnia 27. listopada 1907, którem wydano postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 12. kwietnia 1907 o kupczeniu winem, moszczem winnym i zacierem winnym. — 70. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące przedsiębrania operacyi kredytowej.

68.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, Ministerstwa wyznań i oświaty, Ministerstwa skarbu i Ministerstwa handlu w porozumieniu z c. k. Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 17. marca 1914,

dotyczące uskuteczniania wypłat na rachunek państwowego Zarządu lasów i domenów w Galicyi, przez c. k. pocztową Kasę oszczędności.

§ 1.

Wszystkie wypłaty, z wyjątkiem wymienionych poniżej w § 2., jeżeli asygnata na nie wydana będzie przez c. k. Dyrekcyę lasów i domenów we Lwowie albo przez podlegające jej zarządy lasów i domenów, należy uskuteczniać, począwszy od dnia 1. lipca 1914, za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności.

§ 2.

Wykluczone od wypłaty za pośrednictwem pocztowej Kasy oszczędności są:

a) zapłaty na rzecz uprawnionych do odbioru, mieszkających za granicą;

b) zapłaty, które muszą być uiszczane rzeczywiście w złocie;

c) zapłaty na rachunek krajów Korony węgierskiej, władz wspólnych i organów autonomicznych.

§ 3.

Dla wydatków, które mają być zrealizowane w obrocie przekazowym c. k. pocztowej Kasy oszczędności, kasą wykonawczą jest wyłącznie Krajowa Kasa skarbowa we Lwowie a organem likwidującym wyłącznie departament rachunkowy Dyrekcyi lasów i domenów we Lwowie. Temuż departamentowi rachunkowemu należy po myśli rozporządzenia z dnia 8. stycznia 1911, Dz. u. p. Nr. 4, doręczać także wygotowania sądowych uchwał na zajęcie i uchwał przekazujących (zakazów dla dłużnika zobowiązanego), przeznaczone dotychczas dla kas wypłacających.

§ 4.

Zresztą należy do wymienionych zapłat stosować analogicznie postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 245, z tą zmianą, iż ewentualne reklamacye lub uskuteczniane doniesienia należy zawsze wnosić do departamentu rachunkowego c. k. Dyrekcyi lasów i domenów we Lwowie.

Hussarek włr. **Schuster** włr.
Zenker włr. **Engel** włr.

69.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, handlu i spraw wewnętrznych z dnia 18. marca 1914,

dotyczące zmiany i uzupełnienia rozporządzenia z dnia 27. listopada 1907, Dz. u. p. Nr. 256, którem wydano postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 12. kwietnia 1907, Dz. u. p. Nr. 210, o kupczeniu winem, moszczem winnym i zacierem winnym.

Na zasadzie ustawy z dnia 12. kwietnia 1907, Dz. u. p. Nr. 210, o kupczeniu winem, moszczem winnym i zacierem winnym, rozporządza się, co następuje:

Znosi się artykuły II. i III. rozporządzenia z dnia 27. listopada 1907, Dz. u. p. Nr. 256. W ich miejsce wstępują następujące postanowienia:

Artykuł II.

(Do § 5.)

1. *a)* Podania o udzielenie zezwolenia na cukrowanie moszczu winnego lub zacieru winnego celem poprawienia spodziewanego zbioru należy wnieść w odpowiednim okresie czasu przed rozpoczęciem winobrania, najwcześniej we wrześniu odnośnego roku, w sposób, określony w § 5., ustęp 1. ustawy, do władzy politycznej, właściwej do udzielenia zezwolenia. W podaniach tych należy w odpowiedni sposób uzasadnić konieczność cukrowania, podając obszar uprawy wina, z którego pochodzą moszcze winne lub zaciery winne, ocukrować się mające. Poszczególne osoby, które proszą o takie zezwolenie na cukrowanie, winny w prośbach podać rozmiar powierzchni uprawianej winem, przypuszczalną ilość tak ocukrować się mającego produktu zbioru jak i mającego się dodać cukru oraz miejscowość (piwnicę, magazyn itd.), w której ma się cukrowanie uskutecznić. Zezwolenia wolno udzielić tylko dla miejsca produkcyi lub jego najbliższej okolicy.

Pozwolenie na cukrowanie obejmuje czas od początku winobrania aż do dnia 15. listopada odnośnego roku.

Kto chce skorzystać z zezwolenia na cukrowanie moszczu winnego lub zacieru winnego, winien zawiadomić o tem właściwego inspektora piwnic najpóźniej na 48 godzin przed rozpoczęciem cukrowania. Gdyby w tym dniu nie miano dokonać cukrowania, to należy wnieść do inspektora piwnic ponowne doniesienie, przestrzegając wspomnianego terminu.

b) Jeżeli wskutek gradobicia, powodzi lub innych klęsk elementarnych musiano przystąpić do winobrania przed czasem zwykłym, a wskutek tego podanie o udzielenie zezwolenia na cukrowanie moszczu winnego lub zacieru winnego można wnieść dopiero bezpośrednio przed rozpoczęciem winobrania lub nawet już po tegoż rozpoczęciu, natenczas należy podanie takie odpowiednio uzasadnić, przedstawiając stan rzeczy, który ma być poświadczony przez zwierzchność miejscową lub gminną.

c) Najpóźniej do dnia 1. grudnia każdego roku winien każdy, kto skorzystał z zezwolenia na cukrowanie moszczu winnego lub zacieru winnego, donieść właściwej władzy politycznej I. instancyi o ilości rzeczywiście ocukrzonego moszczu winnego lub zacieru winnego, tudzież o ilości zużytego cukru.

Władze polityczne winny do dnia 31. grudnia każdego roku uwiadamiać właściwego inspektora piwnic zarówno o udzielonych zezwoleniach na cukrowanie jak i o doniesieniach wyżej wymienionych.

2. Jeżeli ma być ocukrowany produkt zbioru, znajdujący się już na składzie, wówczas należy w odpowiednio uzasadnionych podaniach zawsze oznajmiać ilość produktu zbioru, który ma być poddany cukrowaniu, i ilość mającego się zużyć cukru oraz dzień, w którym ma nastąpić cukrowanie. Również należy w podaniach uwidocznić miejscowość (piwnicę, magazyn itd.), w której znajduje się produkt zbioru i zbiorniki, w których produkt ten jest złożony. O tem zezwoleniu należy od przypadku do przypadku zawiadamiać inspektorów piwnic.

Gotowe już wino (niedobre, dotknięte jakimś brakiem, pośledniejsze wino) można ocukrzać w celu ponownej fermentacyi jedynie w obecności właściwego inspektora piwnic.

3. Do udzielenia zezwolenia, przewidzianego w § 5. ustawy, są z reguły właściwe te władze polityczne I. instancyi, w których okręgu ocukrzenie ma nastąpić; jeżeli jednak rozchodzi się o udzielenie zezwolenia na cukrowanie w obrębie obszaru, rozciągającego się na kilka powiatów politycznych, natenczas właściwą jest do tego polityczna władza krajowa, która ma uwiadomić dotyczące władze polityczne I. instancyi o udzieleniu zezwolenia.

Artykuł III.

(Do § 9.)

Wino wytłoczynowe można wyrabiać jedynie z wytłoczyn jagód winnych własnej hodowli. Za ilość potrzebną w domu należy uważać taką ilość wina wytłoczynowego, która nie przekracza dwóch litrów na głowę w każdym dniu.

W doniesieniu, wnoszonem do zwierzchności gminnej lub miejscowej, należy podać zarówno ilość wytworzonego wina wytłoczynowego jak i ilość osób, które w myśl § 9., ustęp 1. ustawy wchodzą w rachubę, przyczem należy o ile możności uwzględnić ewentualne zmiany co do liczby tych osób, w ciągu roku spodziewane.

Doniesienia musi się wnieść do właściwej zwierzchności gminnej lub miejscowej w ciągu ośmiu dni po rozpoczęciu wyrabiania wina wytłoczynowego.

Zwierzchności gminne lub miejscowe winny założyć spisy wpływających do nich doniesień i przedkładać je co tygodnia władzy politycznej I. instancyi, która znowu udzielić ma ich odpis właściwemu inspektorowi piwnic.

Naczynia lub zbiorniki, w których wyrabia się lub trzyma wino wytłoczynowe, muszą być oznaczone na stronie przedniej wyraźnie dostrzegalnym i nie dającym się usunąć krzyżem leżącym (×).

Ponadto musi się je zaopatrzyć w tem samem miejscu wyraźnie dostrzegalnym napisem, odpowiadającym nazwie, używanej w odnośnym obszarze na oznaczenie wina wytłoczynowego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Heinold włr. **Schuster** włr.

Zenker włr.

70.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 22. marca 1914,

dotyczące przedsiębrania operacyi kredytowej.

Na zasadzie § 14. państwowej ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Rząd Mój zostaje upoważniony do postarania się w drodze operacyi kredytowej bez trwałego obciążenia Skarbu państwa i przy uwzględnieniu postanowień ustawy z dnia 10. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 54, o kwotę 375,000.000 K na cele pokrycia inwestycyi dla państwowych kolei żelaznych oraz w celu pokrycia dopłaty do nadzwyczajnych zapotrzebowań, dozwolonych uchwałami Delegacyi XII. i XIII. z dnia 20. października 1912, i V. do XV. z dnia 30. grudnia 1913.

Uzyskaną kwotę należy najpierw zarachować poza etatem a część tej kwoty, odpowiadającą rzeczywistemu wydatkowi, wstawiać za każdym razem przy ogólnym zarządzie kasowym jako przychód.

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w życie w dniu ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 22. marca 1914.

Franciszek Józef włr.

Stürgkh włr. **Georgi** włr.
Hochenburger włr. **Heinold** włr.
Forster włr. **Hussarek** włr.
Trnka włr. **Schuster** włr.
Zenker włr. **Engel** włr.
Morawski włr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, także w roku 1914. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słowenskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1914** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniem złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik	1849 za	4 K	20 h	Rocznik	1871 za	4 K	— h	Rocznik	1893 za	6 K	— h
„	1850 „	10 „	50 „	„	1872 „	6 „	40 „	„	1894 „	6 „	— „
„	1851 „	2 „	60 „	„	1873 „	6 „	60 „	„	1895 „	7 „	— „
„	1852 „	5 „	20 „	„	1874 „	4 „	60 „	„	1896 „	7 „	— „
„	1853 „	6 „	30 „	„	1875 „	4 „	— „	„	1897 „	15 „	— „
„	1854 „	8 „	40 „	„	1876 „	3 „	— „	„	1898 „	6 „	— „
„	1855 „	4 „	70 „	„	1877 „	2 „	— „	„	1899 „	10 „	— „
„	1856 „	4 „	90 „	„	1878 „	4 „	60 „	„	1900 „	7 „	— „
„	1857 „	5 „	70 „	„	1879 „	4 „	60 „	„	1901 „	6 „	— „
„	1858 „	4 „	80 „	„	1880 „	4 „	40 „	„	1902 „	7 „	50 „
„	1859 „	4 „	— „	„	1881 „	4 „	40 „	„	1903 „	9 „	— „
„	1860 „	3 „	40 „	„	1882 „	6 „	— „	„	1904 „	5 „	— „
„	1861 „	3 „	— „	„	1883 „	5 „	— „	„	1905 „	6 „	— „
„	1862 „	2 „	80 „	„	1884 „	5 „	— „	„	1906 „	12 „	— „
„	1863 „	2 „	80 „	„	1885 „	3 „	60 „	„	1907 „	13 „	— „
„	1864 „	2 „	80 „	„	1886 „	4 „	60 „	„	1908 „	9 „	— „
„	1865 „	4 „	— „	„	1887 „	5 „	— „	„	1909 „	8 „	50 „
„	1866 „	4 „	40 „	„	1888 „	8 „	40 „	„	1910 „	8 „	40 „
„	1867 „	4 „	— „	„	1889 „	6 „	— „	„	1911 „	7 „	— „
„	1868 „	4 „	— „	„	1890 „	5 „	40 „	„	1912 „	12 „	50 „
„	1869 „	6 „	— „	„	1891 „	6 „	— „	„	1913 „	9 „	50 „
„	1870 „	2 „	80 „	„	1892 „	10 „	— „				

Pojedyncze roczniki **wydan w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **w stanie wadliwym**, należy reklamować najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy **od roku 1849.** i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy **od roku 1870. są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.